

суперечності норм Земельного та Цивільного кодексів щодо користування земельними ділянками на основі договорів емфітевзису і суперфіцію.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільне право України (традиції та новації) : моногр. / за заг. ред. Є. О. Харитонова, Т. С. Ківалової, О. І. Харитонової ; наук. ред. Н. Ю. Голубєва. – Одеса : Фенікс, 2010. – 700 с.
2. Харитонова Т.Є. Здійснення прав на чужі земельні ділянки в Україні: проблеми теорії та практики: монографія / Т.Є. Харитонова. – Одеса: Юридична література, 2016. – 424 с.

*Плечій Ярослав Васильович,
студент 2-го курсу магістратури
факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Берназ-Лукавецька О.М.*

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРІВ АУТСОРСИНГУ В СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

За останні кілька десятиліть сфера надання ІТ-послуг зазнала важливих, можна сказати, фундаментальних змін та стрімкого розвитку, залучила велику кількість інвестицій, змінила інші сфери життя та дуже сильно вплинула на економіку, бізнес і культуру сприйняття інформаційних технологій у цілому. У сфері ІТдоговір аутсорсингу користується не аби якою популярністю, оскільки є ефективним інструментом об'єднання величезної кількості людських та фінансових ресурсів з метою отримання надприбутків від надання послуг у сфері ІТ.

Питання застосування договорів аутсорсингу розглядалися такими вченими та економістами як Анікін Б. А., Безручук С. Л., Немченко С. С., Мигалюк Л. В., Лідовець Р. А., Кохан В. П., Резніченко С. В., Горшеніною Ю. В., Харитоновим Є. О., Єфименко М. М.

Однак перспективи застосування договорів аутсорсингу в сфері ІТ на сьогоднішній день залишаються недостатньо вивченими, а отже дають підґрунтя для написання подальших наукових статей та робіт.

Зарубіжними вченими аутсорсинг визначається як укладення договору зі сторонньою компанією або надавачем послуг для управління та завершення певного об'єму роботи за визначений проміжок часу, за установлену ціну, дотримуючись при цьому певного рівня обслуговування [1, с. 4].

Вітчизняні вчені також не обійшли питання дефініції поняття аутсорсингу та сформулювали власні наукові позиції стосовно визначення аутсорсингу.

Так, Дідух О. В. зазначає, що аутсорсинг – це інструмент управління підприємством, спрямований на підвищення ефективності та конкурентоспроможності діяльності, який передбачає укладання контракту між замовником і постачальником (аутсорсером) з метою виконання останнім як основних, так і другорядних бізнес-функцій замовника за певну плату, що зумовлює реорганізацію і оптимізацію підприємницької діяльності і, за необхідності, залучення тимчасового персоналу [2. с. 1].

У свою чергу Безручук С. Л. та Лайчук С. М. стверджують, що під аутсорсингом слід розуміти передачу деяких непрофільних функцій спеціалізованій компанії. Концепція використання подібних послуг базується на зосередженні підприємства на ключовій діяльності, що приносить найвищі доходи, при одночасній передачі певних функцій (видів діяльності) назовні, що, в свою чергу, ґрунтується на переконанні, що спеціалізовані фірми роблять це краще і дешевше (тобто якісніше і при нижчих затратах).

Найбільшими і найвідомішими аутсорсинговими компаніями на сьогоднішній день є аудиторсько-консультаційні фірми «Великої п'ятірки» – KPMG, Deloitte & Touch, Andersen Worldwide, Pricewaterhouse Coopers, Ernst & Young. Вони пропонують консалтингові послуги в області управління, інформаційних технологій, оподаткування, аудиту, бухгалтерського обліку та звітності, ревізійної діяльності, юридичного забезпечення та т. ін. [3].

Варто вказати на те, що в Україні ІТ-аутсорсинг є одним із найпоширеніших видів. У нашій державі діють високотехнологічні аутсорсингові фірми, які мають офіси в різних містах та країнах. До найвідоміших з них можна віднести ELEKS, SoftServe, Infopulse, Intellias, Miratech та ін. Ці компанії займаються розробкою програмного забезпечення, хмарних сховищ даних, аналізом Big Data, розробкою інформаційно-технологічних рішень для медичних і логістичних компаній та ін.

За даними аудиторської компанії PWC ринок аутсорсингових ІТ-послуг в Україні станом на 2011 рік становив 1,1 млрд. дол., на 2015 рік – 2,7 млрд. дол., а до 2020 року прогнозується його збільшення майже до 5,7 млрд. дол. [4].

Завдання аутсорсингу ІТ-діяльності є доволі різноманітними: зменшення витрат на інформаційні технології, зниження витрат на бізнес, підвищення ефективності бізнес-процесів або задоволення потреб клієнтів [5, с. 13].

У разі найму штатного співробітника крім заробітної плати для нього потрібно організовувати робоче місце: необхідні комп'ютер, телефон, комунікаційні розетки для їх підключення. Далі на нього припадатиме частка

платежів за інтернет канал, комунальні послуги, частина орендної плати за приміщення. За штатного співробітника потрібно платити соціальні страхові платежі (30%), йому належать відпускні, лікарняні, соціальні бонуси.

Спеціалізована ж ІТ-компанія завжди в курсі останніх досягнень в області ІТ і активно використовує пропозиції для великого бізнесу від компаній-партнерів (таких як Microsoft, IBM, Intel та ін.), а також власні підходи і досвід впровадження.

Беручи до уваги все вищезазначене, необхідно констатувати, що Україна має гарну перспективу щодо подальшої оптимізації і застосування договірних моделей з ІТ-аутсорсингу. Не зважаючи на слабкість правового регулювання аутсорсингових відносин, даний ринок стрімко розвивається та характеризується зростаючим попитом на інвестиції в сфері ІТ.

Водночас, не можна оминати увагою і той факт, що модель ІТ-аутсорсингу є доволі спірною й іноді має негативний вплив на бізнес-процеси, що відбуваються на підприємстві або організації. Найбільш продуктивним виявляється застосування такої моделі відносин на малих та середніх фірмах, де вартість наймання працівників стає більшою витратою, ніж укладення договору із фірмою аутсорсером.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Oshri I. The handbook of Global Outsourcing and Offshoring. / I. Oshri, K. Julia, W. P. Leslie // Palgrave Macmillan. – 2009. – URL:<https://pdfs.semanticscholar.org/e986/0df418b4a3109fa91fc54fdd9266a67865dc.pdf>.
2. Дідух О. В. Основні види аутсорсингу та їх застосування в управлінні діяльністю підприємства. / О. В. Дідух, Г. О. Партин. – 2011. – URL:<http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/16661/1/371-637-638.pdf>.
3. Нелюбова Н. Н. Финансово-кредитные механизмы развития малого предпринимательства / Н. Н. Нелюбова, О. А. Куликова. – 2006.
4. Andrienko-Bentz O. Export-oriented segment of Ukraine's IT services market: Status quo and prospects. / Olga Andrienko-Bentz. – 2016. – URL:https://eba.com.ua/static/export_it_industryfinal_29092016.pdf.
5. Fituossi D. IT Outsourcing Contracts and Performance Measurement. / D. Fituossi, V. Gurbaxani. – 2012. – URL:<https://pubsonline.informs.org/doi/abs/10.1287/isre.1100.0310?journalCode=isre>.